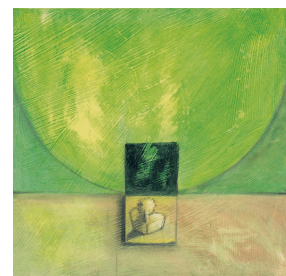

Don Boscoviering 'Eucharistie vieren met Don Bosco in vier-voud'

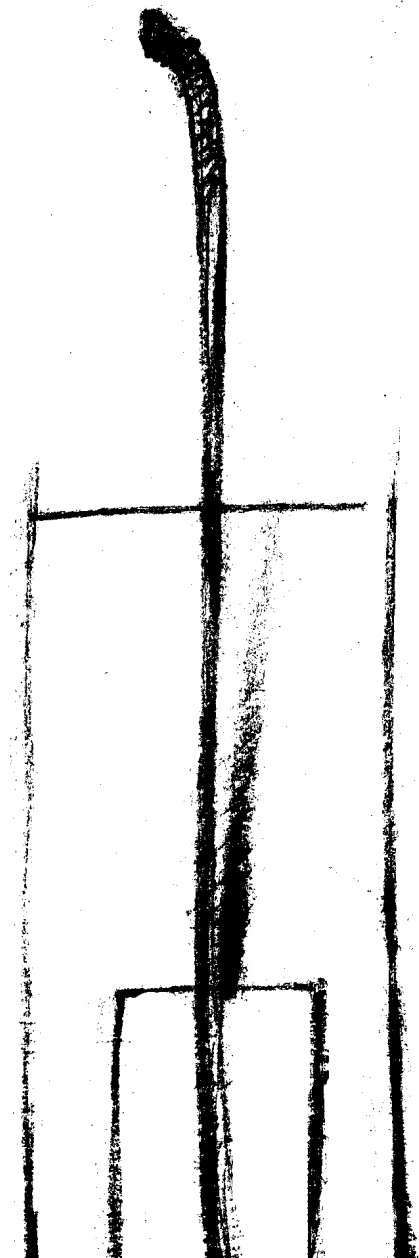
Don Bosco Hechtel

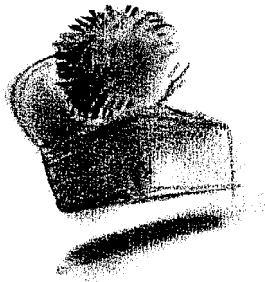
2004

**samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven**

Eucharistie vieren met Don Bosco in vier-voud

**Een deur staat open
Deur die naar stilte openstaat...
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnengaan
om recht voor God te staan...**

WELKOM EN BIDDEN OM BARMHARTIGHEID

Welkom

- z. Zomaar een dak boven wat hoofden
deur die naar stilte openstaat
Muren van huid, ramen als ogen
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnengaan
om recht voor God te staan.*

(Een gedachte voor de inleiding – Links een oude Don Boscofoto – Don Bosco met baret op – rechts het reflectiedoek: In dialoog met Don Bosco)

Wie leert 'kijken' naar een beeld, het 'contempleert' komt in contact met het 'mysterie', het 'sacrale' in zichzelf. Zo beantwoordt kunst aan haar fundamentele roeping 'tot leven te wekken'. Ze neemt ons mee naar het diepste in onszelf, bevrijdt ons in de verwondering van onze ik-gerichtheid en laat ons de Ander ontmoeten. En sprak Hij ons niet tot ons in beelden...

Bidden om barmhartigheid

- P. Onze God is een God van open deuren,
van uitnodigen, ontvangen en zenden.
Hij vertrouwt ons, mensen aan elkaar toe,
en legt het kwetsbare leven
en het geluk bij onze verantwoordelijkheid.
Hij is een Barmhartige God
die altijd nieuwe kansen geeft
wanneer wij Zijn droom over ons beschamen.
Daarom bidden wij nu:
- L. Omdat wij vaak bleven steken in grijze middelmatigheid
en ons eigen leventje veilig stelden
en deuren achter ons dicht gooiden...
- P. Heer, onze Heer, ontferm u over ons.

A. Heer, onze Heer, ontferm u over ons.

L. Omdat wij zo moeilijk deuren openen
voor een vraag van buitenaf
en daardoor uw stem niet meer horen,
die spreekt doorheen de situaties van elke dag.

P. Heer, onze Heer, ontferm u over ons.

A. Heer, onze Heer, ontferm u over ons.

L. Omdat wij soms moeizaam een deur openzetten
om onze kinderen en jongeren of mensen dicht bij ons
een nieuwe kans te geven.

P. Heer, onze Heer, ontferm u over ons.

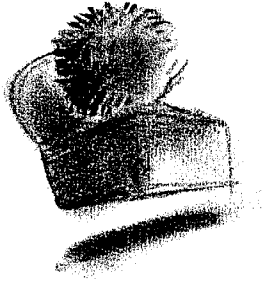
A. Heer, onze Heer, ontferm u over ons.

P. Heer, onze God,
als een Vader draagt Gij onze naam in uw handpalm.
Ontferm U in uw goedheid over ons
en vergeef wat verkeerd liep in ons leven. Amen.

Openingsgebed

P. Goede God,
Gij hebt ons Don Bosco gegeven
als vader en gids
Hij opende voor ons een deur
naar kinderen en jongeren.

A. *Wij bidden U:
dat wij in deze tijd zijn idealen hertalen
en zijn droom met jongeren
opnieuw opvoedend realiseren.
Dan zullen wij zinvol leven
in de Geest van Jezus, uw Zoon:
vrij, verantwoordelijk, verbonden
Amen.*

**Hij gaat voorop
De herder wijst de weg...
Hij roept zijn mensen bij naam
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan...**

DE WOORDDIENST

Eerste lezing:

Mijmeringen bij een foto van Giovanni Bosco

Giovanni,

Jij durfde wel.

Je voelde je zo vrij dat je koos voor straatkinderen en de diverse aanbiedingen voor een goed betaalde job kon weigeren.

Straatjongens hadden geen keuze.

Armoede en ongeletterdheid

sloten hun de weg naar de vrijheid af.

Je ging ze op markt opzoeken. Zoveel lef had je.

Je gaf ze een thuis, een speelplaats, een kapel en een school.

Zo opende je voor hen **een deur naar de vrijheid**.

Hun vrijheid moesten ze later zelf wel invullen.

Eén keer, - zo wordt er verteld, - gaf je zelfs letterlijk één dag de vrijheid aan jonge gevangenen.

Je wist de minister te overhalen

om die jonge boefjes onder uw hoede één dag vrij te laten.

Zo was je. Je moet er niet goed wijs voor zijn,

maar er veel fantasie voor hebben.

Spichtige jongens,

opgevestigd in een koud portaal of op een bouwterrein,

gasten met veel wantrouwen, was je nabij en gaf je warmte.

Je gaf ze een stuk **verantwoordelijkheid**

en leerde hun voor elkaar te zorgen.

Beetje bij beetje

schonk je hun meer en meer verantwoordelijkheid.

Sommigen zoals Rua, Cagliari en Savio riep je tot veel.

Giovanni Cagliari,

één van die stoere kerels, eens een vechtersbaasje,

maakte je verantwoordelijk voor de missie

in het verre Patagonië.

De zwakke Dominiek Savio vroeg je

om 'het groepje van de vrolijkheid en de bezinning' te leiden.

Mariotti, die een tijdje meeheulde
met die mannen die je wilden vermoorden,
bezorgde je de job van boswachter.
Een verantwoordelijkheid die hij nooit beschaamd heeft.
Verantwoordelijkheid geven aan jongeren, dat kon je.

Ik las in je levensverhaal
dat er in Turijn een cholera-epidemie uitbrak
en dat jij toen met uw grote jongens
in de stad bij zieken ging helpen.
In jouw patronaat voelden de jongens zich thuis,
verbonden met elkaar, waren ze elke zondag op post.
Ze leefden ook mee met de zwakkeren.
Jij hebt het hun geleerd en deed het hun voor..
Weet je nog hoe je jouw geheim van de opvoeding
aan die kardinaal toonde?
Je ging gewoon de speelplaats op
en begon te knikkeren met de jongens,
zo wisten zij zich met jou verbonden als met een kameraad
en kon jij hun harten winnen.
Opvoeden 'in' en 'tot' verbondenheid,
de specialiteit van jouw huis.

Giovanni,

Als ik nu in één woord zou mogen samenvatten wat je bezielde,
zou ik kiezen voor geloof, want geloof had jij te koop.
Geloof in mensen rondom jou, geloof in je jongens,
geloof in jezelf en bovenal een rotsvast geloof in Maria Hulp.
Zo gaf je **zin** aan het leven.
Je leerde hun vertrouwen in voorzienigheid en gebed.
Je maakte hun duidelijk
dat er een diepe zin in het leven schuilt.
Je was hun priester, goede herder.
En het eerste wat de jongens deden toen jij stervensziek lag,
was in volle vertrouwen voor je bidden;
zo had jij het hun geleerd.
Als jonge gast,
beloofde je acrobatische toeren aan je leeftijdsgenoten,
als ze met jou naar de kerk gingen.
In de top van een boom stond je op je handen,
Goed gek was je,
maar een zingever, eerste klas.

Dank, Giovanni, omdat jij ons dit gaf.

(Firmin)

Tussenzang:

z. *Mens voor de mensen zijn, herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.*

*God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.*

*Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.*

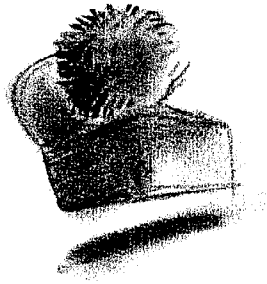
Evangelie: De goede herder

Joh. 10, 1-5.11-16

Duiding

*Thema: Wij mogen vandaag de goede herder zijn,
de levende Don Bosco
al opvoedend vandaag hem
een gelaat geven.*

**Tafel van verbondenheid
Tafel van één,
dat wij elkaar gegeven zijn
Zij herkenden Hem
bij het breken van het brood**

DE TAFELDIENST

Bij de gaven

- z. Tafel van Eén, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.*

Gebed

- P. Goede God,
wij bieden U onze gaven aan
brood en wijn, vruchten van de aarde,
het werk van onze handen.
Neem ze aan en beziel ze tot tekenen
waarin hemel en aarde elkaar raken.*
- A. Maak in het delen rond deze tafel
uw verbondenheid met ons zichtbaar.
Leer ons zoals Jan Bosco de weg te gaan van
mensen samenbrengen en verbinden.
Amen.*

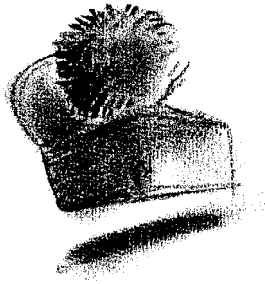
Onze Vader

Vredewens

Heer Jezus Christus,
steeds weer sprak U over vrede en verbondenheid.
Wij vragen U:
Geef ons de kracht
om uw levensopdracht voort te zetten.
Leer ons leven in vrede met elkaar
en maak ons tot bouwstenen
van een grote beweging:
mensen van verbondenheid.
Amen.

Kommunie

Gezeten rond deze tafel met brood en wijn
bidden wij:
om de geest tot delen;
om elkaar het brood van leven aan te reiken
ter herinnering aan Jezus van Nazaret
Moge het voedsel zijn voor onderweg.
De weg van het goede.

**Zin geven en smaak vinden
in kruis en liefde
door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed,
gaan mensen tot elkander**

BEDEN EN ZENDING

Lied

*z. Uit vuur en ijzer, zuur en zout,
zo wijd als licht, zo eeuwenoud,
uit alles wordt een mens gebouwd
en steeds opnieuw geboren.
Om ijzer in vuur te zijn,
om zout en zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn
wordt, alleman geboren.*

*Om water voor de zee te zijn,
om anderman een woord te zijn,
om niemand weet hoe groot en klein,
- gezocht, gekend, verloren -
om avond en morgenland,
om hier te zijn en overkant,
om hand in een andre hand,
om niet te zijn verloren.*

Voorbeden

Voor jongeren op zoek naar **vrijheid** en **zelfstandigheid**
dat wij hen met de nodige nabijheid en afstand begeleiden en
ondersteunen en steeds deuren open houden.

A. Wij bidden U verhoor ons.

Voor allen die voorgaan en **verantwoordelijkheid** nemen hoe dan ook,
voor de leerkrachten en ouders, moni's en opvoeders rond onze school,
voor de verantwoordelijken van de Don Boscobeweging rond ons huis,
dat zij vreugde mogen vinden in hun engagement.

A. Wij bidden U verhoor ons.

Voor **verbondenheid** tussen mensen bidden wij:
in een klas- of schoolgemeenschap, in gezinnen en bewegingen;
om **solidariteit** met de kleinen en zwakken, dichtbij en veraf.

A. Wij bidden U verhoor ons.

Voor **zin-zoekers**,
mogen zij smaak en bewogenheid vinden in de weg van het evangelie;
voor **zin-gevers**,
dat zij de moed niet opgeven en in hun dagelijks leven voorleven
wat ze zaaien.

A. Wij bidden U verhoor ons.

Voor allen die deze dagen
hun vreugden en zorgen langs Don Bosco
aan de Heer toevertrouwen...

A. Wij bidden U verhoor ons.

Slotgebed

P. Don Bosco,
jij wist het beste
in jongeren en volwassenen aan te spreken
en hen zo te laten delen
in je opvoedingsproject.
In een aanstekelijke vreugde
en evangelische dienstbaarheid
beleefden zij de boodschap
van Jezus van Nazareth.

*A. Wij bidden u
bemoedig ook ons
om in vreugde en dienstbaarheid
het salesiaans levensproject
voor te leven
in verbondenheid met ons gezin,
de Don Boscofamilie en deze school.
Mogen ook wij
jongeren en medehelpers
uitnodigen en aanspreken
om in dialoog met elkaar en u
te groeien in vrijheid, verantwoordelijkheid,
verbondenheid en zingeving die uitmondt
bij de Heer, Jezus.*

Zending

Slotlied

z. *Don Bosco,
de woorden die jij ooit droomde
trotseren de eeuwen.
Zij blijven ons hart inspireren
zij voeden nog steeds onze geest.
Jij hebt ze geleerd door je leven,
als erfenis ons meegegeven:
'Een mens win je nooit met je vuisten,
maar kom je met goedheid nabij,
laat voelen dat je van hen houdt.'*

*Don Bosco,
ik hoorde je vaak verwoorden,
hoe sterk jij geloofde
dat waar ook een mens wordt geroepen,
dat wat ook van jou wordt gevraagd,
nooit zwaarder is dan je kan dragen
wanneer je gelooft in genade.
'Leef met een oneindig vertrouwen
dat Hij die met jou is begaan,
laat voelen dat Hij van je houdt.'*

(Bij het buitengaan... een aandenken en oproep... Voor iedereen een stokje... met een klein kaartje waarop het hoedje... Het verwijst naar de staf van de verantwoordelijkheid die wij vandaag dragen en het hoedje dat ons eraan herinnert vandaag Don Bosco een gelaat te geven...)

Hechtel, 23 januari 2004.